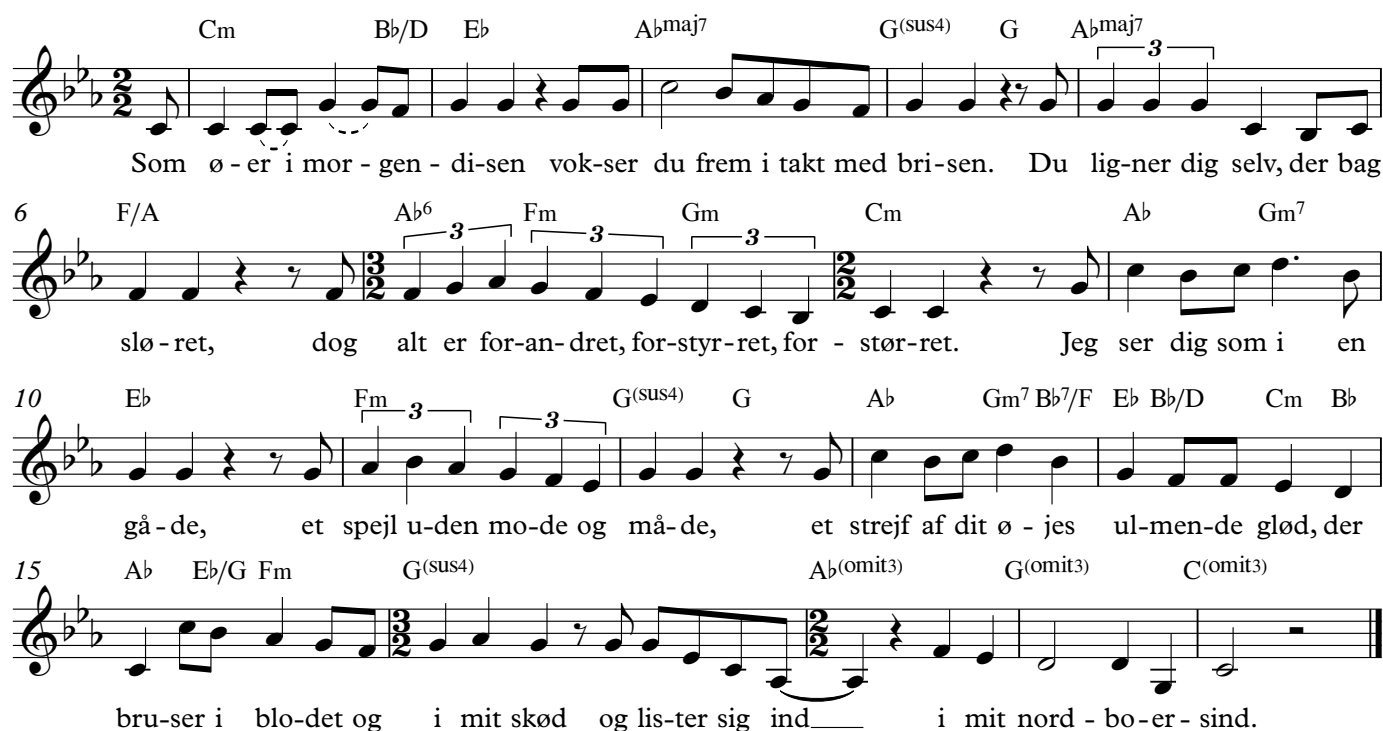

Som øer i morgendis

Kristian Bisgaard, 2018

Cm Bb/D Eb Abmaj7 G(sus4) G Abmaj7

Som ø - er i mor - gen - di - sen vok - ser du frem i takt med bri - sen. Du lig - ner dig selv, der bag

6 F/A Ab⁶ Fm Gm Cm Ab Gm⁷

slø - ret, dog alt er for - an - dret, for - styr - ret, for - stør - ret. Jeg ser dig som i en

10 Eb Fm G(sus4) G Ab Gm⁷ Bb⁷/F Eb Bb/D Cm Bb

gå - de, et spejl u - den mo - de og må - de, et strejf af dit ø - jes ul - men - de glød, der

15 Ab Eb/G Fm G(sus4) Ab(omit3) G(omit3) C(omit3)

bru - ser i blo - det og i mit skød og lis - ter sig ind i mit nord - bo - er - sind.

1. Som øer i morgendis

vokser du frem i takt med brisen.

Du ligner dig selv, der bag sløret,

dog alt er forandret, forstyrret, forstørret.

Jeg ser dig som i en gåde,
et spejl uden mode og måde,
et strejf af dit øjes ulmende glød,
der bruser i blodet og i mit skød
og lister sig ind
i mit nordboersind.

2. Mens solen forløser jorden,

dukker dit ansigt op af fjorden.

Dit kolde kys strejfer min pande,

det gør mig forandret, forstyrret blandt andet.

Jeg ser dig som i en gåde,
et spejl uden mode og måde,
en duft af din sommerbrunede hud,
der uimodståeligt foldes ud
og lister sig ind
i mit nordboersind.

3. Med håndfast greb om mit hjerte

stiller du min den søde smerte,

mens solen sig gemmer for natten

bag krattet, der rummer langt mere end katten.

Jeg ser dig som i en gåde,

et spejl uden mode og måde,

en genlyd af nattergalenes sang

på klangbund af alt det, der var engang,

som lister sig ind

i mit nordboersind.

Simon Lægsgaard, 2018